

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 488/2023
31.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. у помагању у вези члана 35. став 1. и 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милоша Живановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К број 189/21 од 12.12.2022. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 број 21/23 од 14.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 31. маја 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – Милоша Живановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К број 189/21 од 12.12.2022. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 број 21/23 од 14.02.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу, **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К број 189/21 од 12.12.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја у помагању из члана 358. став 1. у вези члана 35. став 1. и 2. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64., 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавање од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истовремено је одређено да ће се у случају опозива условне осуде окривљеном у изречену казну затвора урачунати време проведено у притвору од 09.01.2019. године до 17.01.2019. године.

Истом пресудом, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног АА.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 број 21/23 од 14.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Милоша Живановића, а пресуда Основног суда у Јагодини К број 189/21 од 12.12.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Милош Живановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање са налогом да се поступак одржи пред потпуно измењеним већем, или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд, поред осталог, своју одлуку засновао на записнику о препознавању лица ПУ Јагодина од 09.01.2019. године, на ком записнику се не може засновати судска одлука обзиром да овај доказ није изведен у складу са одредбама ЗКП, јер је адвокат Игор Петровић, који је присуствовао сачињавању овог записника у својству сведока, у моменту сачињавања записника имао статус сведока у истом кривичном предмету.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

И поред тога што је тачно запажање браниоца окривљеног – да је на записнику о препознавању лица окривљеног АА од стране сведока ББ од 09.01.2019. године, наведено да је овој доказној радњи присуствовао бранилац Игор Петровић, из списка предмета произилази да је Игор Петровић имао само својство сведока у овом поступку, обзиром да је у овом својству саслушан дана 25.12.2018. године у Основном јавном тужилаштву, док је бранилац окривљеног био адвокат Иван Милошевић, а како то произилази из пуномоћја које је потписао лично окривљени АА.

Како је из наведеног очигледно да је адвокат Игор Петровић у том поступку имао само својство сведока и да није поступао као бранилац окривљеног АА, те при чињеници да је препознавање обављено у свему у складу са одредбама члана 100. у вези члана 90. став 3. ЗКП, те су неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног

поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, и да су засноване на незаконитом доказу. Стога је захтев у овом делу одбијен као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, односно због тога што нема законом прописан садржај.

Наиме, бранилац окривљеног је, указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у поднетом захтеву навео и да је „спорна употреба исказа сведока ББ“ према ком је донета осуђујућа пресуда, обзиром да његов исказ није поткрепљен другим материјалним доказима, а посебно исказима осталих саслушаних сведока, због чега је према наводима захтева исказ овог сведока „остао у потпуности усамљен у односу на друге доказе“.

Како се изложеним наводима захтева не наводи конкретно због чега је у смислу одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП исказ сведока ББ незаконит, већ се у суштини указује на погрешну оцену веродостојности овог исказа од стране нижестепених судова, односно на погрешну оцену доказа, из ког разлога није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд у овом делу захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, међутим у образложењу захтева не наводи на који начин је нижестепеним пресудама повређен закон по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, већ с тим у вези наводи да је „нејасно, нити суд образлаже на који је тачно начин окривљени предузимао радње у смислу помагања у вези члана 35. КЗ, нити то произилази из доказа у списима“ уз сопствени закључак да није јасно да ли се ради о помагању и којим конкретно радњама помагања, или се евентуално ради о подстрекавању, у вези члана 34. КЗ, уз закључак да „осим контрадикторне изјаве окривљеног ББ не стоји ниједан доказ да је окривљени на било који начин учествовао у извршењу предметног кривичног дела“. Како се изложеним наводима захтева указује у суштини на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, из којих разлога није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд и у овом делу поднети захтев одбацио као недозвољен.

У образложењу захтева, бранилац указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, међутим не наводи конкретно у чему се ова повреда закона састоји, па обзиром да одредба члана 484. ЗКП, која прописује обавезан садржај захтева, подносиоца захтева обавезује да поред формалног означавања законских одредби као разлога за подношење овог ванредног правног лека, у захтеву и образложи истакнуте повреде закона, које бранилац окривљеног није образложио у конкретном случају, имајући у виду да је Врховни суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости везан разлозима, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. тачка 1) ЗКП, и нема законско овлашћење да по службеној дужности оцењује у чему се састоје повреде закона на које

се захтевом указује, то је поднети захтев у овом делу одбачен јер нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, односно због тога што нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**